

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Número 68

I Legislatura

Any 1981

Presidència del Molt Honorable Sr. Heribert Barrera

Sessió Plenària núm. 25

Tercera reunió
tinguda el dia 28 de juny de 1981

SUMARI

*Es reprèn la sessió, suspesa ahir, dia 28, a un quart i sis minuts d'onze del matí, sota la presidència del M. H. Sr. Heribert Barrera. El M. H. Sr. President diu que, d'acord amb l'article 120 del Reglament, resta obert un termini de trenta minuts per tal que els Grups parlamentaris hi presentin llurs **propostes de resolució sobre l'atur**. Anuncia també que després la Mesa es reunirà per admetre a tràmit totes les que siguin congruents amb el tema suara esmentat, i que tot seguit, aplicant les normes per a aquest debat, s'obrirà un nou termini que s'acabarà a les quatre de la tarda per tal que els Grups parlamentaris puguin elaborar textos de síntesi, la tramitació dels quals serà decidida posteriorment per la Mesa. Tot seguit, el M. H. Sr. President ajorna la reunió fins a dos quarts de cinc de la tarda (p. 1823).*

*La sessió se supèn a un quart i nou minuts d'onze del matí i es reprèn a tres quarts i sis minuts de cinc de la tarda. El M. H. Sr. President proposa que es votin primerament les **propostes de resolució** sobre les quals hi ha hagut acord unànime dels Grups parlamentaris, sense tenir en compte l'ordre de presentació i després tenint-li, les **propostes de resolució** restants (p. 1823).*

El Diputat Sr. Ribó, del G. p. del PSUC, intervé tot seguit per tal de manifestar el seu desacord amb el sistema proposat, basant-se en la tradició parlamentària i en la literalitat de l'article 120 del Reglament (p. 1823). Li replica el M. H. Sr. President, el qual, tot seguit, rep el suport del Diputat Sr. Alavedra (p. 1823). Finalment, el M. H. Sr. President decideix de seguir a la lletra el que diu l'article esmentat, malgrat els inconvenients que això pugui significar (p. 1823), i per tant, dóna la paraula al Diputat Sr. Martín i Toval, del G. Socialista, per tal que pugui defensar les propostes de resolució que aquest ha presentat (p. 1823).

Després pren la paraula el Diputat Sr. Ribó, del G. p. del PSUC, per a un torn en contra (p. 1825). El Diputat Sr. Alavedra, del G. p. de Convergència i Unió, demana també un torn en contra, però li és denegat pel M. H. Sr. President (p. 1826), atès que només n'hi pot haver un.

- Tot seguit, el M. H. Sr. President dóna la paraula al Diputat Sr. Ribó, del G. p. del PSUC, perquè pugui defensar la seva proposta de resolució (p. 1826).*
- Després, el Diputat Sr. Alavedra, del G. p. de Convergència i Unió, intervé per a un torn en contra (p. 1827). Acabada aquesta intervenció intervé el Diputat Sr. Hortalà, del G. p. d'Esquerra Republicana, per defensar la proposta de resolució del seu Grup (p. 1828). Tot seguit, el M. H. Sr. President dóna pas, seguint l'ordre de presentació de les propostes de resolució, a la signada pels Grups parlamentaris de Convergència i Unió i de Centristes (p. 1829), la qual, adverteix, és pràcticament idèntica a la defensada pel Diputat Sr. Hortalà.*
- El Diputat Sr. Capdevila, en nom del G. p. de Centristes, intervé per dir que retira la signatura d'aquesta proposta de resolució, per les raons que exposarà quan faci l'explicació de vot (p. 1829). El Diputat Sr. Alavedra, del G. p. de Convergència i Unió, renuncia a defensar la seva proposta de resolució (p. 1829).*
- El M. H. Sr. President intervé tot seguit per tal de demanar si es considera que cal defensar les dues propostes de resolució restants, que han estat signades pels cinc Grups parlamentaris, l'una, i per quatre Grups, l'altra. Atès que la resposta és negativa (p. 1829), fineix el debat i es passen a votació les dues propostes de resolució, que són acceptades per unanimitat (p. 1830).*
- Tot seguit es voten separatament els punts primer i quart de la proposta de resolució presentada pel Grup Socialista, el primer dels quals és refusat per 53 vots a favor, 66 en contra i cap abstenció (p. 1830), i el segon, aprovat per 43 vots a favor, 23 en contra i 54 abstencions (p. 1830). Després intervé el Diputat Sr. Ribó per dir que el seu Grup retira el punt primer de la proposta de resolució (p. 1830), i demana que el segon es posi a votació fins a la ratlla número 6, i que així mateix sigui llegit. Aquest punt de la proposta de resolució és refusat per 23 vots a favor, 96 en contra i cap abstenció (p. 1830). Tot seguit es passa a votació el punt tercer, que és refusat per 23 vots a favor, 85 en contra i 11 abstencions (p. 1830).*
- El Diputat Sr. Ribó diu que retiren els punts 4 i 6 de la proposta de resolució (p. 1830), per tant, es passa a votació la proposta restant, la número 5, que és rebutjada per 23 vots a favor, 85 en contra i 11 abstencions (p. 1830). Tot seguit es passen a votació els paràgrafs segon i tercer de la proposta de resolució del G. p. d'Esquerra Republicana, atès que el primer ha decaigut en ésser aprovada la resolució presentada pel G. Socialista, els quals són aprovats per la unanimitat dels presents (p. 1830).*
- El Diputat Sr. Besa, del G. p. de Centristes, demana que es llegeixi el que ha estat aprovat, atès que el text, diu, no ha estat distribuït al Parlament (p. 1831).*
- Finides totes les votacions, es passa a les explicacions de vot, amb l'ordre d'intervencions següent: el Diputat Sr. Pedrós, en nom del G. p. de Centristes (p. 1831); el Diputat Sr. Martín i Toval, pel G. Socialista (p. 1832); el Diputat Sr. Ribó, pel G. p. del PSUC, (p. 1833); el Diputat Sr. Hortalà, en nom del G. p. d'Esquerra Republicana (p. 1834), i el Diputat Sr. Alavedra, en nom del G. p. de Convergència i Unió (p. 1834).*
- S'acaba l'ordre del dia, i tot seguit, el M. H. Sr. President, recorda que la darrera sessió del període de sessions present serà demà, dia 30, a les deu del matí (p. 1834). S'aixeca la sessió a dos quarts i cinc minuts de set de la tarda.*

SESSIÓ PLENÀRIA Núm. 25, tercera reunió

Es reprèn la sessió, suspesa ahir, a un quart i sis minuts d'onze del matí. Presideix el Molt Honorable Sr. Heribert Barrera, acompanyat de la totalitat dels membres de la Mesa. Assisteixen aquesta l'Oficial Major, Sr. Pitarch, i el Lletrat Sr. De Alfonso. Al banc del Govern seuen el Molt Honorable Sr. President de la Generalitat i els Honorables senyors Consellers Coll i Alentorn, Vidal i Gayolà, Oller, Cullell, Laporte, i Rigol.

El Sr. PRESIDENT: Es reprèn la sessió.

Senyors Diputats, en compliment de l'article 120 del Reglament, s'obre el termini de trenta minuts en el qual els Grups parlamentaris poden presentar propostes de resolució davant la Mesa relatives al debat sobre l'atur.

La Mesa es reunirà, acabat el termini, per admetre a tràmit les que siguin congruents amb la matèria que ha estat objecte de debat, i, tot seguit, aplicant les normes que sobre aquest debat van ser comuniquades ja en la darrera reunió, obrirà un nou termini, que s'acabarà a les quatre d'aquesta tarda, a fi que els Grups parlamentaris, als quals haurà estat comunicada còpia de totes les resolucions presentades, puguin estudiar la possibilitat d'arribar a textos de síntesi. A les quatre de la tarda, acabat el termini de presentació d'aquests textos de síntesi, la Mesa es reunirà novament per decidir-ne la tramitació i la reunió prosseguirà a dos quarts de cinc, a fi de discutir les resolucions que finalment hagin quedat mantingudes.

Queda, doncs, obert el termini de presentació de resolucions, i aquesta sessió s'ajorna fins a dos quarts de cinc de la tarda.

Se suspèn la sessió.

(Se suspèn la sessió a un quart i nou minuts d'onze del matí i es reprèn a tres quarts i sis minuts de cinc.)

El Sr. PRESIDENT: Es reprèn la sessió. Han estat presentades en el termini de la mitja hora que ha començat en acabar la reunió d'aquest matí tota una sèrie de resolucions que en aquest moment estan acabant-se de repartir entre els senyors Diputats.

Algunes porten la signatura dels cinc Grups parlamentaris o de quatre d'entre ells; sembla que en totes aquestes hi ha acord unànim dels Grups i ha estat suggerit a la Mesa que, independentment de l'ordre de presentació, aquestes resolucions, sobre les quals hi ha un acord unànim, puguin ésser votades primerament; després, per a les altres resolucions seguirem l'ordre de presentació, ja que totes elles han estat presentades després del primer període dels deu minuts a partir del moment en què començava el termini de temps. *(Pausa.)*

Esperem uns segons, a fi que el repartiment dels textos hagi acabat i, aleshores, demanarem al senyor Secretari que hi doni lectura, a fi que quedi ben clar el que es va a votar i debatriem, si s'escau, i, en tot cas, votariem, les resolucions sobre les quals hi ha acord unànim. *(Pausa.)*

(El Diputat senyor Ribó demana per parlar.)

El Sr. RIBÓ *(de l'escó estant)*: Senyor President, en l'opinió del nostre Grup potser seria més lògic que, malgrat que són resolucions unitàries, fossin les primeres en la vo-

tació però que abans es fes la presentació de totes les altres resolucions.

El Sr. PRESIDENT: És que, normalment, davant d'una complexitat com aquesta, l'únic procediment que em sembla pràctic és procedir com per a l'articulat d'un projecte o proposició de llei, és a dir, anar debatent i votant, perquè, si no, si es fa un debat de totes en començar, serà una confusió extrema. A mi em sembla que el normal és que es procedeixi d'aquesta forma, com si es tractés d'un text articulat.

El Sr. RIBÓ *(de l'escó estant)*: Senyor President, d'acord amb l'article 120, hi ha primer la presentació de les resolucions de tots els Grups parlamentaris i després la votació, amb el mateix ordre de cadascuna d'elles; vull dir que aquest inconvenient que el senyor President assenyala, en tot cas, es troba en el mateix Reglament.

El Sr. PRESIDENT: Crec que aquest article 120 l'hem hagut d'adaptar en nombroses ocasions i que aquest procediment potser s'adapta més a la lletra però, en aquest cas, resultarà molt més complicat.

(El Diputat Sr. Alavedra demana per parlar.)

Senyor Alavedra?

El Sr. ALAVEDRA *(de l'escó estant)*: Donar suport a la proposta del senyor President, en el sentit de l'article 120, apartat segon, quan diu que: «...El President del Parlament pot concedir un torn en contra del mateix temps després de la defensa de cadascuna d'elles.» Em sembla que vol dir que hi ha d'haver el debat per a cadascuna de les resolucions defensades, torn a favor, torn en contra i, seguidament, la votació. Nosaltres proposàrem aquesta solució, d'acord amb el que ha proposat el senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Senyor Ribó?

El Sr. RIBÓ *(de l'escó estant)*: Nosaltres apel·lariem, si més no, a la tradició d'aquests debats en aquesta Cambra, en la qual sempre hi ha hagut la defensa, la presentació de les respectives resolucions i després la votació, tal com diu el següent incís, «per ordre de presentació».

El Sr. PRESIDENT: Molt bé; naturalment, si hi ha algun Grup que vol que es compleixi exactament la lletra, el Reglament, la Presidència no s'hi pot oposar; produirà una confusió i un retard en el debat, però el requeriment del senyor Ribó és acceptat.

De manera que, en aquestes condicions, té la paraula el representant del Grup Socialista per a defensar les resolucions que ha presentat. El senyor Martín té la paraula.

El Sr. MARTÍN I TOVAL: Senyor President, senyores i senyors Diputats, som a la continuació del debat sobre l'atur i les propostes socialistes, recollides en un document que ha estat repartit a tots els senyors Diputats, comporten la confirmació negra sobre blanc de les posicions que el nostre Grup va exposar des d'aquesta tribuna per boca del Diputat que ara també els parla.

El sentit d'aquestes resolucions és, d'una banda, constatar que, al nostre entendre, el Consell Executiu no ha donat el tractament d'objectiu prioritari en la seva política, en la seva acció política global, al tema de l'atur, malgrat que en resolucions, no només del Pla d'Actuació Econòmica, sinó també ja en resolucions conseqüents al debat d'octubre del 80 —setembre-octubre del 80— així ho va assenyalar el Parlament. Alhora, vàrem parlar nosaltres,

d'alguna manera, sobre el document annex a l'escrit presentat pel Conseller de Treball, en el sentit de criticar o valorar el compliment de les resolucions ja aprovades pel Parlament, que ja donava peu a assenyalar que hi havia unes resolucions no acomplertes, no acabades d'acomplir pel Consell Executiu.

Doncs bé, aquest és el sentit de l'apartat segon de la nostra resolució, de la nostra primera resolució. A partir d'aquí donem un tractament separat al tema de traspassos d'institucions —aquest ha estat un dels elements importants del debat—, sobretot en relació amb el tema dels expedients de regulació de l'ocupació, sobretot en relació amb l'INEM o Institut Nacional de l'Ocupació pel que fa a Catalunya. Naturalment que afegim aquí altres elements, laterals però importants, d'una política d'instruments, d'una política sobre l'ocupació a Catalunya: el Fons de Garantia Salarial, el Fons Nacional de Protecció al Treball i, més enllà de tot això, els serveis, a Catalunya, de la Inspecció del Treball, com a instrument generalitzable a tota la política laboral i social a Catalunya.

Un altre element del debat era també la necessitat de donar participació en el control de la gestió dels organismes traspassats a la Generalitat, a centrals sindicals i patronals, i en aquest sentit, també, introduïm una resolució. I hi havia un altre element que era present en les resolucions proposades al darrer full de l'informe del senyor Conseller i que va ésser objecte, també, de debat, que era la creació de consells; fins i tot un consell, el de reconversió, ja era present en una resolució del Parlament de debats anteriors. Es parlava també en les resolucions proposades per la Conselleria, pel Consell Executiu, d'un possible consell econòmic i social i, al nostre entendre, tot això —també com a fruit del debat i no només de les nostres intervencions, sinó d'intervencions d'altres Grups parlamentaris també— seria bo reconduir-ho cap a la unificació d'una única instància de trobada de l'Administració de la Generalitat, de les centrals sindicals i de les entitats representatives de l'empresariat, si bé mantenint els criteris de representació del Consell de Treball actualment i per no entrar, per tant, de nou en una nova dinàmica de posar en qüestió que hi ha de ser i qui no hi ha de ser, els que hi són, però ampliant la representació de la Generalitat, de manera que aquest organisme unificat pugui donar tractament consultiu i assessor, que són les seves funcions, no només en els aspectes laborals i socials, sinó també en els econòmics, industrials, reconversions, etc.

I és en aquesta línia que va l'apartat tercer de la nostra segona resolució. La tercera resolució és dedicada al tema de la reconversió i reestructuració en la línia, en la doble línia que nosaltres, el Grup Socialista, ja vàrem plantejar aquí en el debat de l'altre dia. Per una banda, reafirmar que la Generalitat té —amb l'Estatut a la mà— competències per al desenvolupament i l'execució de plans de reconversió i reestructuració establerts per l'Estat, com a primera qüestió. Segona qüestió: que en els plans de reconversió que la Generalitat promogui autònomament, és a dir, aquells que surtin de la seva iniciativa i, com a conseqüència, siguin plans de reconversió i reestructuració de l'exclusivíssima competència de la Generalitat, la Generalitat doni un tractament a la representativitat, a la participació de treballadors i empresaris molt més progressiu

que no el que hi donen actualment els decrets que regulen la constitució, organització i funcionament de la dita CARRIC.

Com a resolució cinquena plantejem que tot el tema del Fons d'Ocupació, de Foment de l'Ocupació, de Foment per a la Inversió de l'Ocupació, o Institut Català de Foment de l'Ocupació, tingui un tractament definitiu al Parlament, que el Parlament no parli més d'aquest tema si no és per fer una llei, i, com a conseqüència, seria convenient que sense termini, i quan el Consell Executiu ho judiqui oportú, presenti un projecte de llei sobre aquest tema, perquè el Parlament, definitivament, pugui decidir sobre la qüestió.

I la resolució quarta, que d'alguna manera és l'eix del debat, va ser l'eix del debat, que era el tema de la concertació. Nosaltres el que hi introduïm són els elements que eren presents en el nostre discurs, i no només en el nostre discurs, sinó també, per exemple, en el discurs inicial d'obertura del debat del senyor Conseller, en el sentit de, per una banda, fer un esment previ de l'article 83.2 i 3 de l'Estatut dels Treballadors, que és el que assenyala, per una banda, l'autonomia de les parts en el procés negociador, i d'altra banda, que al nivell de comunitat autònoma és possible, i és previst legalment, que hi hagi acords interprofessionals, de caràcter marc per a la negociació col·lectiva, de caràcter puntual sobre temes concrets —ocupació, en el nostre cas— que desenvolupin, millorin i vagin més enllà del que hi va l'acord possible que a nivell d'Estat també òbviament és previst, i, per exemple, en matèria d'ocupació, tots sabem que es va subscriure el 9 del mes en el qual som.

D'una banda, per tant, Estatut dels Treballadors, que té aquest doble significat. D'altra banda, l'acord ANE, a nivell d'Estat, Acord Nacional de l'Ocupació, del 9 de juny del 81, que és un marc obligat per a desenvolupar, per a millorar, per a, fins i tot, tenir cura del seu compliment, el compliment d'obligacions o compromisos de l'Administració que avui ja corresponen a l'Administració de la Generalitat, no a la de l'Estat, com a conseqüència de traspassos, i tenir cura del funcionament d'això, els millors mecanismes perquè això funcioni. I també un esment que no ha de semblar, al nostre entendre, inoportú, de la possibilitat, de la necessitat d'aprofundir i completar un acord ja existent no oficialitzat però ja existent, en les relacions laborals i industrials al nostre país, a Catalunya, que és l'acord UGT-Foment, citat com a precedent, no només de la documentació aportada pel senyor Conseller a l'hora d'obrir documentalment aquest debat, citat com a possible de tenir suport i impulsable pel Molt Honorable President de la Generalitat en declaracions recents; citat des d'aquesta tribuna pel Conseller de Treball, com a important precedent a millorar, a ampliar, a completar en el debat, en el procés de concertació.

Aquest seria el marc de la concertació al nostre entendre. I què ha de fer el Consell Executiu per a impulsar, en aquest marc, la negociació? Per a incentivar-ho? Al nostre entendre, el que ha de fer el Consell Executiu no és només fer consideracions de mediació, no és només cridar les parts perquè amb bona voluntat negociïn, sinó aportar els elements que el Consell Executiu, que l'Administració de la Generalitat posarà a disposició de la lluita contra l'a-

tur, o si es vol, de la lluita per l'ocupació, en el marc d'aquesta concertació.

La incentivació que el Consell Executiu, al nostre entendre, ha de fer de la concertació és posar sobre la taula, a l'hora de concertar amb treballadors i amb empresaris, quins mecanismes de política econòmica i social està disposat l'Executiu a posar a la disposició d'aquesta concertació. És a dir, perquè aquesta concertació comporti —si es vol— condicionaments de la seva política econòmica i social, perquè condiciona ell, voluntàriament, aquests mecanismes i la seva utilització a allò que la concertació digui.

Aquest és el sentit de la nostra resolució. Haig de dir —per a acabar-ne la presentació i sens perjudici del que pugui aclarir en altres moments de la intervenció, si em correspon algun altre tipus de torn— que com a conseqüència del treball fet pel conjunt dels Grups parlamentaris, jo haig de dir que el nostre Grup ja ara ho retira pràcticament tot de la seva proposta de resolució, ja que de manera gairebé textual ha estat possible un acord perquè la gran majoria del que nosaltres incloïem com a propostes nostres passin a ser —i això ens agrada, no per protagonisme, sinó perquè creiem que és millor que siguin propostes collectives—; pràcticament, propostes de tots els Grups parlamentaris. I és en aquest sentit, senyor President, senyores i senyors Diputats, que, de fet, del document del Grup Socialista que vostès tenen a les mans, només restaran, per a votació autònoma en aquest text, l'apartat primer de la proposta primera i la proposta quarta.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: En nom del Grup del Partit Socialista Unificat té la paraula el senyor Rafael Ribó.

El Sr. RIBÓ (*de l'escó estant*): Senyor President, nosaltres voldríem fer ús d'un torn en contra de la intervenció del Grup Socialista.

El Sr. PRESIDENT: Un torn en contra... El senyor Ribó per a un torn en contra.

El Sr. RIBÓ: Nosaltres ens veiem obligats a realitzar un torn en contra, molt en concret, de la resolució número quatre presentada pel Grup del Partit Socialista de Catalunya.

En aquesta resolució, quan es parla de l'acord entre el Fomento del Trabajo Nacional i la UGT, es pretén que un acord privat —ho repeteixo, un acord privat— quedi oficialitzat des del Parlament, amb una resolució del Parlament, sobre un tema tan conflictiu en el món sindical —el senyor Conseller de Treball ens podria fer un cabàs d'experiències d'aquesta conflictivitat i ell mateix en feia referència en la seva intervenció—, amb un compromís institucional del Parlament que deixa, al nostre entendre, no gaire ben parada la seva projecció a la societat.

En aquesta citació textual de l'acord UGT-Fomento del Trabajo Nacional, hi ha una exclusió voluntària de la central majoritària, de la central sindical que ha obtingut el major nombre de vots a les darreres eleccions sindicals, que ja al seu dia també analitzarem, sobre possibles fraus en aquestes eleccions sindicals.

Se la margina quan es diu sovint, i per part dels Grups en aquesta Cambra, per part del Consell Executiu, que es vol un interlocutor vàlid en aquestes negociacions; ja en el primer pas que es fa en aquesta resolució es margina

aquesta central sindical i la seva representativitat. Se la margina quan no s'han volgut citar explícitament altres propostes que hi ha damunt de la taula, com és el pla de mesures d'urgència contra l'atur, presentada per aquesta central sindical. Per a nosaltres, en realitat, i aquí hi ha l'error de la qüestió —i ho repeteixo—, l'error, senyor Conseller, de la qüestió —perquè vostè serà qui el pagarà més, aquest error, com a Govern, i serem tots els qui representem sobretot els sectors de treballadors que pagarem també en conseqüència aquest error—, hi ha la impossibilitat de la concertació. I ara explicaré a les senyores Diputades i als senyors Diputats sota quin curiós procediment es posa una pedra, i quina pedra, en el camí de la concertació.

Per a nosaltres, el principal responsable d'això és el Consell Executiu de la Generalitat, i ho explicaré tot seguit. Assistirem —i lamento fer de profeta, són els inconvenients del joc parlamentari del torn en contra— a una curiosa votació on el Consell Executiu s'abstindrà. Millor dit, perdó, el Grup que dona suport al Consell Executiu, Grup majoritari en aquesta Cambra, s'abstindrà, i sortirà endavant aquesta resolució amb el vot del Grup Socialista i d'algun altre vot d'aquesta Cambra.

S'abstindrà el Grup que dona suport al Consell Executiu, que després ha d'impulsar la concertació. Es diu que és una abstenció neutral. Nosaltres creiem que és una abstenció necessària perquè triomfi aquesta resolució. És matemàticament necessària perquè surti aquesta resolució amb tot el seu contingut, aquesta abstenció. Hi ha por a agafar el tema de debò. Si el tema és conflictiu al carrer, no en fem una llei de l'embut al Parlament per col·locar encara major conflictivitat en aquest tema.

Es fa sota plantejaments curiosos del mateix Grup proponent de la resolució, que ho va citar en la seva intervenció en el debat: la concertació com a forma de la lluita de classes avui dia. I la lluita de classes cap a la concertació avui dia porta a demanar el suport de determinats Grups d'aquesta Cambra —com ho esperem que sigui el de la Unió de Centro, el dels Centristes de Catalunya— que curiosament veurem com retiren la signatura a una proposta presentada amb Convergència i facilitarà el triomf d'aquesta Proposició. Nosaltres creiem que, en definitiva, s'està transgredint el que diu el mateix punt de la resolució: es parla de l'autonomia de les parts; se cita l'Estatut dels Treballadors per a dir que hem d'anar a l'autonomia de les parts. D'acord, però, aleshores, l'autonomia de les parts, on queda, si el Parlament cita una central sindical i una associació patronal, el Fomento del Trabajo Nacional? No hem quedat que estem per l'autonomia de les parts? Què hi fem, els del Parlament, incidint en aquesta autonomia?

Per nosaltres, no es vol un acord d'eficàcia general. Dit d'una altra forma, el Consell Executiu renuncia a les possibilitats d'un acord autònom d'eficàcia general. Es creuen possibilitats de concertació sobre aquest tema —un contrasentit, senyor Conseller—; afegeix més dificultats a les que ja tenim de tipus estructural, a les que tenim de tipus social; s'hi afegeix el Parlament, implicat de gairell en aquesta qüestió; deixa l'Administració i el senyor Conseller de Treball més mancats de cara a aquesta concertació... Nosaltres ara posem seriosos dubtes sobre aquestes

crides a la concertació quan de vegades es dobleguen davant el joc partidista.

Hi havia una alternativa molt clara, senyors Diputats. O fer una cita genèrica a tots els esforços que s'han fet des d'arreu, sense protagonisme de ningú, per la concertació, o fer una cita explícita dels principals esforços que s'han fet a Catalunya.

Moltes gràcies, senyor President.

(El senyor Alavedra demana per parlar.)

El Sr. PRESIDENT: Senyor Alavedra, no hi ha torn, només hi ha un torn en contra.

El Sr. ALAVEDRA *(de l'escó estant)*: És que el senyor Martín i Toval em sembla que, en definitiva, després de la retirada de moltes propostes de resolució, n'ha defensat dues, que és la primera i la quarta, i aleshores, en virtut que ell ha defensat dues propostes...

El Sr. PRESIDENT: No, no, no. Aleshores, realment, aquí, això seria incompatible amb la interpretació anterior, no? De manera que, realment, només hi ha un torn en contra i prou.

Ara passem a la defensa de les resolucions presentades pel Partit Socialista Unificat. La farà el senyor Rafael Ribó.

El Sr. RIBÓ: Moltes gràcies, senyor President. Senyores Diputades, senyors Diputats, nosaltres hem presentat un conjunt de resolucions havent participat en les negociacions unitàries per trobar el màxim punt de síntesi sobre les resolucions que han de finir aquest debat. I, en aquest sentit, varem retirar, en aquestes negociacions ja, tot allò que feia referència a l'exigència dels traspassos, al compliment de resolucions anteriors i a un conjunt de temes puntuals.

Presentem unes resolucions, en primer lloc demanant al Consell Executiu que agafi aquest tema dels traspassos com una qüestió global, no només del Conseller de Treball. En aquest sentit, nosaltres ens felicitem que avui sigui present a la nostra Cambra el President de la Generalitat, ja que ell —podríem citar les seves paraules textuais— durant el debat del programa d'actuació econòmica va posar molta importància —programa d'actuació econòmica que va presentar ell personalment, no pas el Conseller d'Economia i Finances— en el tema de l'atur, però que, curiosament —per a nosaltres significativament—, era absent d'aquesta Cambra quan el seu Conseller de Treball explicava davant d'aquesta Cambra les propostes de lluita contra l'atur, i era absent quan els diversos Grups parlamentaris es pronunciaven. Se'ns podrà dir que fem demagògia, senyor Cullell. Però nosaltres creiem que qui va fer demagògia, en part, va ser el Conseller d'Obres Públiques quan va sortir en aquesta tribuna a excusar la presència del President de la Generalitat. El President de la Generalitat, si la nostra informació no ens falla, el dia que el senyor Ribó parlava en aquesta tribuna era a la Generalitat en una recepció amb els mossos d'esquadra, i el dia que parlaven els diversos Grups parlamentaris, si la nostra informació no ens falla, estava recurrent emissores de Catalunya. La veritat és la veritat, i la precisió també, de cara a saber on és cadascú, i no imputem aleshores, implicant-hi altres Grups, la no-presència del President de la Generalitat.

Nosaltres creiem que en aquest sentit és important que el Consell Executiu de la Generalitat agafi el tema de l'a-

tur, no com un document que tramet la Conselleria de Treball, una Conselleria, al Parlament, sinó com un tema que enquadra totes les Conselleries. Que l'agafi, no com unes propostes només amb els mecanismes que té el senyor Rigol, Conseller de Treball, a les seves mans, sinó amb altres mecanismes, com ho poden ser el Pla d'Obres i Serveis, l'esquema del Pla Territorial, altres instruments de política econòmica —i així ho plantejem a la primera resolució— que ajudarien a pal·liar, a pal·liar com deia el senyor Pujol en el seu discurs del programa d'actuació econòmica, no més que a pal·liar, els defectes d'aquesta qüestió tan greu com ho és l'atur.

Nosaltres creiem, i així ho proposem a la primera resolució, que hi hauria moltes possibilitats que el programa fos també concertat en aquest cas entre les Conselleries, quan de debò es diu, com ens ha dit molta vegada en aquesta tribuna el Govern, que es vol situar aquest tema en primer lloc. Per això en la resolució segona nosaltres considerem que el Parlament ha d'exigir, ha de demanar al Consell Executiu que retorni aquesta qüestió en els seus plantejaments de política global al reglamentari debat d'orientació política general que haurem de realitzar en reprendre les sessions en el proper període de sessions, el mes de setembre.

En tercer lloc, nosaltres ens referim a la necessitat de seguir des de Catalunya l'acord nacional, dit nacional, estatal, d'ocupació. Hom es pot oposar a aquesta voluntat de seguiment amb una argumentació al nostre entendre provinciana, o bé dels qui creuen que ja n'hi ha prou amb tot el que s'ha acordat a nivell central —i aquí podríem fer fàcil demagògia dient són aquells que volen una centralització o un centralisme a la política—, o d'aquells que creuen que a Madrid ja van a votar a les Corts i que aquí no cal que ens hi amoïnem. No, aquesta és una qüestió d'Estat, una qüestió concertada a nivell d'Estat pels sectors socials majorment implicats i pel Govern de l'Administració central. És una qüestió important, i en defensa de la capacitat autonòmica —per exemple la nostra possible incidència en els Pressupostos generals de l'Estat, la nostra possible incidència en la inversió de llocs de treball, la nostra possible incidència en la regionalització en sentit geogràfic de partides pressupostàries, la nostra possible incidència en la revaloració del paper de la conservació institucional—, que ens portaria a defensar, com ho fem a la resolució 3, que en primer lloc el Consell Executiu potenciï i faculti el Consell de Treball perquè segueixi el compliment dels acords d'ocupació, i, en segon lloc, que reti comptes en aquest Parlament com es fa també després en una resolució unitària, per la qual nosaltres retirarem aquest apartat, l'apartat quant al seguiment des del Parlament.

En una resolució com la número 5 nosaltres demanem que es facin més esforços —i sempre anem als límits de les possibilitats estatutàries, als límits de les nostres possibilitats polítiques— per trencar la negativa que els fons d'ocupació es destinin en algun dels seus apartats a zones industrials. Fem una valoració molt positiva del paper que han tingut els ajuntaments en la inversió d'aquests fons d'ocupació, del paper que han tingut per a la creació —amb les minses possibilitats dels ajuntaments i d'aquests fons— de llocs de treball. I en aquest sentit, indepen-

dentment —i parlem de la valoració positiva de forma podríem dir apartidista, sense entrar en esquemes sectaris de quins ajuntaments o de quines coalicions—, però independentment d'aquest paper que potser han estat, a tot més estirar, les possibilitats que es donaven en la legislació a les institucions i a aquest fons, nosaltres creiem que a partir d'ara tot altre tipus de fons similar, paral·lel, als d'ocupació que fins ara hem pogut controlar i gestionar, encara que vinguin per canals diferents, com l'ICONA, com l'IRYDA, com altres iniciatives, seria bo que fossin resseguits per uns canals, per uns mecanismes de concertació similars als dels fons d'ocupació.

Amb una resolució com la número 6 nosaltres volem instar, una vegada més, el Consell Executiu sobre l'atur juvenil. Aquí també se'ns podrà dir que nosaltres fem demagògia sobre l'atur juvenil, que és un problema molt eteri, molt complicat. Recordem que en el darrer debat on va sortir aquest tema fou en una proposta conjunta de Convergència i Unió i del Grup que jo represento que va ésser votada unànimement i que avui està per complir pràcticament en la seva totalitat. Nosaltres, a part que fem el recordatori unitari d'aquest compliment, hi afegim mesures que el senyor Conseller de Treball en els seus propis documents proposava per a impulsar la lluita contra l'atur juvenil. N'hi afegim només una, la quarta, que és la que es refereix a formació professional, en el sentit d'unificar les diverses iniciatives perquè no hi hagi aquest desgavell de formació professional avui a Catalunya, i més si tenim en compte que esperem i suposem —aquí s'han fet promeses determinades— que haviat gaudirem de l'INEM i del que amb això l'afecta.

Per últim, nosaltres en la resolució 7 parlem de la incidència de l'ingrés de l'Estat espanyol al Mercat Comú en el problema de l'ocupació. I creiem que seria bo que aquesta Comissió de seguiment pogués també, i com a tema prioritari, contemplar els efectes negatius de l'ingrés al Mercat Comú pel que fa a la possible desocupació i proposar mesures positives per a pal·liar —de nou per a pal·liar— aquests efectes negatius. De totes maneres, anunciem que nosaltres d'aquestes resolucions que tenen tot els senyors i senyores Diputats en primer lloc retirarem la darrera resolució —ja hi he fet esment—, la vuitena. Pel que fa a la resolució sobre el Mercat Comú, nosaltres anunciem una iniciativa de proposició no de llei per a impulsar en aquest sentit la Cambra i la Comissió corresponent. I la resta, la posarem a disposició de la votació de la Cambra.

Moltes gràcies, senyor President.

(El senyor Alavedra demana la paraula.)

El Sr. PRESIDENT: El senyor Alavedra per a un torn en contra? *(Pausa.)* Té la paraula el senyor Alavedra.

El Sr. ALAVEDRA: Senyor President, senyores i senyors Diputats, per fer un torn en contra de les propostes de resolució defensades pel Diputat senyor Ribó i per dir molt breument que ens oposem a totes elles. En primer lloc, per un primer criteri, que és el d'oposar-nos sistemàticament a totes les propostes de resolució que no siguin unitàries. En primer lloc, perquè el contingut de moltes de les que ha defensat el senyor Ribó està en les propostes unitàries. Amb una sola excepció que el senyor Ribó, en el torn en contra que ha fet a la defensa que el senyor Martín

i Toval ha fet de les propostes socialistes, ja ens ha profetitzat; ens ha profetitzat una excepció, que serà l'abstenció a la proposta de resolució número 4 del Grup Socialista. I, efectivament, el senyor Ribó ha estat un bon profeta. Nosaltres farem aquesta abstenció, i la farem per un motiu molt clar. Vull recordar que aquesta proposta de resolució número 4 del Grup Socialista fa referència a la concertació d'agafar com a documents de treball dins de l'article 82 de l'Estatut del Treballador el tema de l'acord Foment-UGT per a aprofundir-lo i completar-lo. Nosaltres estem d'acord a completar-lo i aprofundir-lo, i així ho va dir el Conseller senyor Rigol en la seva intervenció quan va comparèixer davant d'aquesta Cambra en el debat sobre l'atur. Però precisament perquè era un tema que feia referència a una de les dues centrals importants de Catalunya, nosaltres varem dir que en aquest tema, si no hi havia acord entre les dues centrals, preferiríem no entrar-hi, i el que voldríem és que hi hagués un acord per a tractar aquest tema d'una manera conjunta. Com que finalment aquest acord no és possible, nosaltres mantindrem la nostra neutralitat, i per tant ens abstindrem. Si aquest abstenció representa la victòria d'una proposta de resolució determinada, això és una cosa que no depèn de nosaltres sinó de la correlació de forces que hi ha en aquest Parlament. Per tant, efectivament, en la proposta de resolució socialista número 4 nosaltres ens abstindrem.

Ens oposem en segon lloc a les propostes de resolució presentades pel Grup comunista perquè en la seva proposta de resolució número 1 diu que a l'atur, no li hem donat un objectiu prioritari, si bé ens recorda que el President de la Generalitat en el debat del PAE va considerar que l'atur era efectivament l'objectiu prioritari. Per tant, aquí hi ha una petita contradicció. Efectivament, per a nosaltres l'atur està considerat com l'objectiu prioritari, i, a més a més, l'enfoquem, no sota l'aspecte d'una política laboral, és a dir, no sota l'aspecte d'administració de l'atur, no sota l'aspecte de política assistencial, sinó des d'un punt de vista de política global; no solament l'aspecte d'administració de l'atur, sinó l'aspecte econòmic de superació de l'atur, o almenys de no empitjorar l'atur. En aquest sentit i dins les limitacions de les nostres competències, hi ha diverses accions puntuals que nosaltres hem propugnat: combatre l'atur per emissió de deute de deu mil milions, tot el tema del CARIC, tot el programa d'obres públiques, d'ensenyament, d'agricultura, tota una sèria d'accions que en definitiva es materialitzen en el pressupost aprovat per aquesta Cambra. Per tant, en la proposta de resolució número 1 del PSUC nosaltres votem en contra perquè considerem que efectivament enfoquem la lluita contra l'atur com una política global i com un objectiu prioritari de la nostra política.

Les altres propostes de resolució que ha defensat el senyor Ribó, i sense incloure-hi la número 7 i la número 8 —em sembla que la 8 ha estat retirada i la 7 també perquè, segons ha dit el senyor Ribó, queda substituïda per una proposta d'iniciativa legislativa que farà el Grup del PSUC—, les altres ens sembla que estan totes elles contingudes en les propostes unitàries. Efectivament, la número 2 ens proposa la creació del Consell de Reconversió Industrial, i amb un desig de simplificació institucional, i tal com abans explicava el senyor Martín i Toval, hi ha una

resolució unitària en la qual totes aquestes troballes institucionals es reconduïxen al Consell de Treball. I s'hi diu que el Consell de Treball estengui les seves funcions assessores i consultives a tots els àmbits de la problemàtica econòmica i social. Per tant, creiem que hem de fugir de la proliferació de creació d'organismes i d'instituts per a simplificar l'Administració, reconduir totes aquestes iniciatives de tipus econòmic i social al Consell del Treball.

La número 3 fa referència, fonamentalment, a la informació trimestral a la Comissió de Política Social del Parlament sobre el compliment de la concertació o de l'acord de l'ANE en el que faci referència a Catalunya. Crec que aquest és un punt que nosaltres també tenim en una de les nostres propostes de resolució, que malauradament no ha pogut ser unitària, però que em sembla que tindrà el suport unànim de la Cambra.

La proposta de resolució número 4 fa referència a la concertació amb l'aportació dels compromisos econòmics i socials del Consell Executiu, i aquest és un tema que entenem que també està recollit a la proposta unitària.

La 5 fa referència als traspasos i a les resolucions pendents de compliment. Efectivament, tenim una proposta unitària en la qual es demana que es facin les gestions perquè abans del 31 de desembre es puguin tenir els traspasos referents a l'Institut Nacional de l'Ocupació a Catalunya —INEM—, Fons de Garantia Salarial, Fons Nacional de Protecció del Treball, Inspecció de Treball a Catalunya i els serveis consegüents a les actuals competències de les delegacions del Ministeri de Treball de Catalunya en matèria d'expedients i regulació de l'ocupació.

I, finalment, quant a la proposta de resolució número 6, que fa referència a la lluita contra l'atur juvenil, efectivament, el senyor Ribó ens recorda que aquesta va ser una proposta de resolució votada unànimement per aquesta Cambra amb el mateix objectiu, a petició o a iniciativa del Grup del PSUC i del Grup de Convergència i Unió, però en la nostra proposta unitària, nosaltres recordem que aquesta és una resolució pendent de compliment i que s'ha de complir. Per tots aquests motius, nosaltres ens oposem a les propostes de resolució del PSUC.

Jo, finalment, voldria dir que aquí el senyor Ribó ens ha parlat de l'absència del President de la Generalitat en el debat sobre l'atur que va tenir lloc la setmana passada; en primer lloc, haig de fer constar que el Consell Executiu i el President de la Generalitat mai no han defugit el debat: hi ha hagut aquí diversos debats en presència i amb intervencions freqüents del President de la Generalitat. Si no assisteix a un debat és perquè hi ha motius que ho justifiquen i, per tant, crec que no és aquí el moment de donar explicacions i justificacions. Quan el President de la Generalitat hi pot ser o hi ha de ser, hi és, i actua i intervé en la tribuna; si un dia no ve, és perquè ha tingut uns impediments fruit de la seva funció. Per tant, en aquest aspecte crec que és un tema en el qual el nostre Grup no voldria entrar. D'altra banda, aquesta presentació d'un Conseller de Treball, l'Honorable Conseller de Treball deixant-lo aquí, defensant el tema de la lluita contra l'atur sense la solidaritat del Govern, com se'ns ha volgut presentar, és un tema que nosaltres hem de denegar d'una manera frontal, per a recordar el principi no desmentit de la solidaritat del Govern. Quan l'Honorable Conseller de Treball parla des

d'aquesta tribuna, no parla la Conselleria de Treball, parla tot el Govern, parla ell en nom del Govern, en virtut del principi de la solidaritat del Govern.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: La resolució següent és la presentada pel Grup d'Esquerra Republicana. Per a defensar-la, té la paraula el Diputat senyor Hortalà.

El Sr. HORTALÀ: Senyor President, senyores i senyors Diputats, a fi d'emmarcar aquesta defensa, em permetran que faci una reconsideració del nostre posicionament en aquest debat i també, en aquests moments, en presentar les corresponents resolucions. D'entrada, amb aquesta reconsideració voldria recordar que en iniciar-se el debat, en nom del Grup d'Esquerra Republicana, vaig afirmar que el debat en qüestió més aviat em semblava insòlit, i aquest qualificatiu va donar lloc, possiblement, a unes interpretacions que escapaven de la meua intencionalitat i de l'abast del mateix terme, perquè efectivament, després del debat, de les discussions i de l'elaboració de resolucions, haig de dir que em ratifico en el que he dit, i el debat em semblava insòlit, i m'ha semblat insòlit no perquè no hi hagi la necessitat —d'altra banda, prou evident— d'un debat entre el Legislatiu amb les diferents forces que el componen i l'Executiu, sinó que em semblava insòlit perquè de la manera com es plantejava no responia, al meu entendre, a les necessitats reals del problema. Es tractava d'un debat sobre l'atur i, en aquests moments, a causa d'una situació econòmica caòtica i greu, un debat sobre l'atur és un debat importantíssim, és un debat que no es pot deixar només al mecanisme de pregunta i resposta, és un debat que no es podia deixar, al meu entendre, a un informe elaborat, meditat, genèric —això sí— i al contingut d'unes resolucions o unes preguntes que el Legislatiu havia fet a l'Executiu, i de les quals l'Executiu havia de donar compte. Per la importància del tema, per la situació realment cabdal en què es troba l'economia davant del problema dels aturats, un debat com aquest era, certament, al nostre entendre, un debat de Govern, un debat de Govern; no un debat en el qual, amb eficàcia, amb cordialitat, amb bona fe i amb respecte, una Conselleria aguantava sobre les seves espatlles el pes de la qüestió. I, per això, per això, el varem qualificar, al nostre entendre, d'insòlit; perquè, realment, el que el país necessita en aquests moments no és aquest mecanisme de pregunta-resposta, sinó que, realment, el que necessita és el disseny, el disseny d'una política d'ocupació, i el disseny d'una política d'ocupació és un disseny de Govern, no un disseny d'una Conselleria en particular. Per això, el debat fonamentalment va ancorar-se —fonamentalment, dic— en els temes de la concertació i en els temes de la negociació, que són temes específics d'un Departament, però que no abracen la globalitat del problema.

A nosaltres ens hauria agradat un debat que realment hagués establert el disseny d'aquesta política d'ocupació, i que pensàvem que, necessàriament, havia d'abraçar aquests cinc punts. En primer lloc, una definició correcta i realista del marc legal d'actuació; en segon lloc, la definició d'una base doctrinal amb què fonamentar, en termes de consistència, les corresponents actuacions de política; en tercer lloc, una valoració de l'aprofitament de l'anomenada administració institucional, on realment caben tots

els instituts, els que es puguin crear des d'aquí i tots aquells de la sessió corresponent dels quals podem disposar al seu moment per mandat estatutari; en quart lloc, calia especificar també l'àmbit concret de les relacions laborals, i és aquí on les negociacions i les concertacions havien de quedar suficientment clarificades, i en cinquè lloc, en fi, tota aquella instrumentació de mesures de caràcter habitual, de caràcter quotidià, que, en definitiva, corresponen a l'exercici del Govern. Per les raons que sigui, el debat no va anar per aquesta via; va quedar, com reiteradament dic, en un debat ancorat sobre problemes substancialment lligats amb la concertació, amb una problemàtica sindical, amb una problemàtica patronal i, en definitiva, a veure com jugaven els uns i els altres de la mà de la iniciativa, de l'impuls del Govern per a resoldre tant com fos possible, per a tractar el tema de l'atur, però el tema era insuficient.

Per això, fent aquesta valoració, esperant en un futur que es produeixi certament aquest debat, que el Govern de la Generalitat elabori eficaçment i globalment una política d'ocupació que abrasi les diferents facetes que una política d'aquesta mena ha de tenir, nosaltres ens vàrem plantejar la necessitat de presentar unes resolucions que no suposessin en cap cas entrebancs a ningú, que tampoc no decantessin determinats aspectes d'una neutralitat sindical que, com a Grups, mantenim, i que, en definitiva, tendissin sempre a un realisme i a una concreció d'objectius.

Així, vàrem acceptar d'intervenir en l'elaboració de propostes dites unitàries, que després han resultat que no han estat tan unitàries: en unes hi ha hagut la signatura d'uns Grups, en altres de menys Grups, etc., però, en definitiva, aquestes eren, per a nosaltres, després de la discussió corresponent, les que ens semblaven més adients, més profitoses, més eficaces per a començar a tractar seriosament el tema que aquí ens ha reunit. D'aquesta manera, nosaltres vàrem donar suport i vàrem portar iniciativa a tot aquest conjunt de resolucions que a continuació porten la signatura genèrica d'unitàries, i, en aquest aspecte, ens va semblar oportú de no incrementar la burocràcia dels organismes, i, per això, subscribirem la necessitat que es promogui una unificació, dintre els diferents organismes del món laboral, tendents a fer que sigui un de sol el que pugui portar la tasca rellevant en aquest camp. Ens va semblar important també que hi hagués un termini perquè les organitzacions empresarials i sindicals fossin representades en tota l'anomenada Administració institucional. Vàrem creure oportú subscriure el que feia referència als convenis relatius a la reestructuració de sectors industrials; vàrem considerar molt positiva l'aportació —i, òbviament la vàrem subscriure— que feia referència que en el funcionament del CARIC hi hagués salvaguardes suficients per part dels treballadors d'aquelles empreses que es volien acollir a aquestes hipotètiques ajudes; ens va semblar oportú també —i ho subscribirem— que es presenti al Parlament un projecte de llei sobre la creació d'un fons de foment a l'ocupació; també interessant reclamar una vegada més el compliment, pel que fa a la Comissió de Transferències, de les competències de tots els mecanismes institucionals i fons d'actuació financera davant del tema del treball i de l'atur, i, en definitiva, posar en evidència que un conjunt de resolucions fetes l'11 de no-

vembre quedaven pendents de resposta i que calia recordar-ho, perquè en un nou termini aquestes resolucions fossin respostes.

Fruit d'aquest tipus de contactes previs han estat aquestes resolucions, i aquelles que singularment apareixen aquí com a específiques d'Esquerra Republicana, i que, en definitiva, tendeixen a consolidar, a incrementar aquesta mateixa via, en el sentit que efectivament es pugui crear una comissió de seguiment i, sobretot, que el Consell Executiu doni informació puntual, periòdica —diguem trimestralment—, concreta al Parlament del desplegament a Catalunya pel que fa a l'acord, anomenat nacional, d'ocupació.

I aquest ha estat, senyores i senyors Diputats, l'element no crític, l'element d'observació pel que fa a la no dissenyada, al nostre entendre, política d'ocupació, i aquesta ha estat, senyores i senyors Diputats, la nostra aportació a les resolucions anomenades unitàries, amb l'única excepció tècnica que en el paper que nosaltres presentem com a resolució pròpia, on apareixen uns punts suspensius, després dels contactes pertinents amb la resta de Grups parlamentaris, aquests punts suspensius han d'estar emplenats per les parts negociadores.

Aquesta és, en definitiva, senyores i senyors Diputats, la nostra intervenció en aquest debat, i, consegüentment a aquesta, nosaltres votarem afirmativament les propostes anomenades unitàries —que no ho són, són majoritàries, en alguns casos— i, amb la resta de resolucions, o ens abstindrem o votarem negativament.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: No hi ha torn en contra. Passem, doncs, a les resolucions següents. La presentada immediatament després porta la signatura dels Grups parlamentaris de Convergència i Unió i del Grup dels Centristes, i, a part d'unes qüestions gairebé gramaticals o de precisió, és idèntica a la que porta, a la que ha defensat el senyor Hortalà. *(El Diputat senyor Capdevila demana per parlar.)*

Per a defensar aquesta resolució... El senyor Capdevila?

El Sr. CAPDEVILA *(de l'escó estant)*: Senyor President, una qüestió d'ordre simplement. Per començar a complir la primera fase de la profecia ja anunciada pel senyor Ribó, nosaltres retirariem la signatura d'aquesta proposta de resolució per les raons que explicarem després en l'explicació de vot, i ens afegiríem, en tot cas, a una altra proposta.

Gràcies. *(El Diputat senyor Alavedra demana per parlar.)*

El Sr. PRESIDENT: Senyor Alavedra?

El Sr. ALAVEDRA *(de l'escó estant)*: Senyor President, efectivament, la nostra proposta de resolució és quasi idèntica a la defensada fa un moment pel senyor Hortalà i, per tant, renunciem a fer-ne la defensa.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Aleshores queden les propostes de resolució que porten la signatura dels cinc Grups parlamentaris i una altra que porta la signatura de quatre Grups, però crec que el cinquè Grup també se la fa seva. Aquestes propostes que porten les signatures de tots els Grups, és que es considera necessari defensar-les, o bé podem prescindir d'això, a fi de fer el debat més àgil? No? *(Pausa.)*

Molt bé, en aquestes condicions, s'ha acabat el debat i

passem ara a les votacions. Tal com havia indicat primerament, aquestes propostes de resolució, que porten la signatura de tots o gairebé tots els Grups, i amb les quals estan conformes tots els Grups, seran votades primerament ja que sembla que aquesta és la voluntat unànime.

Potser és innecessària la lectura, ja que tots els senyors Diputats tenen el document, i podrem també així guanyar una mica de temps. Ningú no reclama la lectura d'aquestes propostes? (*Pausa.*) Molt bé, aleshores passem a votació. Són les propostes de resolució amb les quals estan conformes tots els Grups i que són els documents presentats a la Cambra amb els registres d'entrada número 2601 i número 2602.

Per a la bona coherència lògica del text, la proposta és que a l'hora d'escriure, de redactar, millor dit, de copiar la resolució final, hauria d'anar primer el document que porta el número de registre 2602 i a continuació el document que porta el número de registre 2601. Tampoc no hi ha oposició sobre això; per tant, se'n pren nota.

Els senyors Diputats que estiguin conformes amb aquestes resolucions, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els senyors Diputats que s'abstenen?

Aquestes resolucions acceptades per tots els senyors parlamentaris han estat aprovades per unanimitat.

Passem ara a la votació de les resolucions socialistes. Tal com ens ha manifestat el senyor Martín, queden només mantingudes la resolució primera, punt 1, i la resolució quarta. És que es poden votar conjuntament o separatament?

El Sr. MARTÍN I TOVAL (*de l'escó estant*): Separadament.

El Sr. PRESIDENT: Separadament. Molt bé. Doncs es passa a votació la resolució primera, punt 1, que diu: «Constatar que el Consell Executiu no ha situat la problemàtica de l'atur com a objectiu prioritari de la seva acció política global, malgrat els acords del Parlament reflectits en les resolucions aprovades el 2 d'octubre i 11 de novembre.»

Els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que s'abstenen?

La resolució primera, punt 1, del Grup Socialista, ha estat refusada per 53 vots a favor, 66 en contra i cap abstenció.

Passem ara a la resolució quarta.

Els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que s'abstenen?

La proposta de resolució socialista al punt quart ha estat aprovada per 43 vots a favor, 23 en contra i 54 abstencions.

Passem ara a la votació de la proposta de resolucions comunista.

Votem conjuntament o separatament, senyor Ribó?

El Sr. RIBÓ (*de l'escó estant*): Senyor President, nosaltres retirem la primera resolució i demanem que la segona resolució es posi a votació tota ella fins a la línia número sis, on diu: «el tema de l'ocupació», i que aquí es

faci punt final, i retirem el darrer incís.

Per tant, demanariem que es llegís aquesta resolució fins a aquest punt.

El Sr. PRESIDENT: Les altres queden tal com estan?

El Sr. RIBÓ: Sí, sí.

El Sr. PRESIDENT: I la votació es pot fer...

El Sr. RIBÓ: Senyor President, si vol tota la informació en aquests moments, nosaltres...

El Sr. PRESIDENT: Es poden fer conjuntament les votacions?

El Sr. RIBÓ: No, demanariem votacions separades.

El Sr. PRESIDENT: Separadament, molt bé. Doncs, passem primer a votar la resolució número dos, que és la primera de les que són mantingudes, que diu: «El Parlament acorda que, tenint en compte les resolucions que s'aprovin al final d'aquest debat, però sens perjudici de l'aplicació i el compliment temporal d'aquestes, el Consell Executiu de la Generalitat presenti el proper mes de setembre, en el marc de la proposta reglamentària sobre orientació política general, un replantejament global del tema de l'ocupació.»

Els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que s'abstenen?

El punt segon de les resolucions del Partit Socialista Unificat ha quedat refusat per 23 vots a favor, 96 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votació el punt tercer, que és tal com el tenen els senyors Diputats, i creiem que podem estalviar-nos-en la lectura.

Els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que s'abstenen?

La proposta de resolució número 3 del Partit Socialista Unificat ha quedat refusada per 23 vots a favor, 85 en contra i 11 abstencions.

Passem ara a votació...

(*El Diputat senyor Ribó s'aixeca per parlar.*)

El Sr. RIBÓ (*de l'escó estant*): Nosaltres retirariem la proposta número 4, així com la número 6. O sigui, només quedaria per a votació la proposta número 5.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Ribó.

Passem, doncs, a votació, la número 5, havent estat totes les altres ja retirades.

Els senyors Diputats que estiguin d'acord amb la número 5, que es posin despeus.

Els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els senyors Diputats que s'abstenen?

La proposta de resolució punt número 5 del Partit Socialista Unificat ha quedat refusada per 23 vots a favor, 85 en contra i 11 abstencions.

Passem ara a votació la proposta de resolució del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana.

Els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin dempeus.

(*El Diputat senyor Hortalà s'aixeca per parlar.*)

El Sr. HORTALÀ (*de l'escó estant*): Nosaltres entenem que el primer paràgraf d'aquesta resolució ha decai-

gut en aprovar-se la resolució presentada pel Grup Socialista.

El Sr. PRESIDENT: En efecte.

El Sr. HORTALÀ: Llavors queden només els dos paràgrafs següents.

El Sr. PRESIDENT: Segon i tercer.

El Sr. HORTALÀ: Sí. Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. Aleshores el text que serà posat a votació serà només el segon i tercer paràgraf, és a dir, des d'on comença dient... Les paraules introductòries del segon paràgraf, si s'assoleix aquesta concertació, també s'ha d'entendre que queden decaigudes. I el Consell Executiu.

(El Sr. Besa s'aixeca per parlar.)

El Sr. BESA (de l'escó estant): (Per raons tècniques les paraules de l'orador no han quedat enregistrades)... es col·loqui, si es col·loca a continuació de la resolució socialista, en principi pot acceptar-se aquest començament; al contrari, no.

El Sr. PRESIDENT: Sembla possible, no? Realment, sí. Aleshores, si es col·loqués a continuació de la resolució socialista aprovada, es pot mantenir, de manera que el text que es votaria ara seria «...d'assolir-se aquesta concertació...» i a continuació, fins que acaba a «...competència de la Generalitat», d'acord amb el text que és en poder dels senyors Diputats.

S'entén que allí on hi ha, en els papers que han estat distribuïts, uns punts suspensius, aquests punts suspensius han d'ésser substituïts per «...les parts negociadores».

(El Sr. Besa demana per parlar.)

Els senyors Diputats que hi estiguin d'acord que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que s'abstenen?

La proposta ha estat acceptada per unanimitat.

Senyor Besa crec que vostè volia afegir alguna cosa; m'excuso de no haver-me adonat que vostè havia fet signe.

El Sr. BESA (de l'escó estant): Sí, senyor President. Només era per a demanar que es donés lectura del que hem d'aprovar, perquè realment no s'ha distribuït absolutament al Parlament; llavors, naturalment, s'ha votat però amb sentit de disciplina de Grup i per un sentit de disciplina de partit.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé; podem fer-ho, tanmateix, després que se'n doni lectura, no? (rialles). El text diu: «...d'assolir-se aquesta concertació, el Consell Executiu proposarà a les parts negociadores la constitució d'una comissió de seguiment que vetllarà pel seu compliment i per l'efectivitat d'aquells aspectes de l'ANE, aplicables a Catalunya. Igualment, el Parlament acorda que el Consell Executiu informi la Comissió de Política Social, trimestralment, del nivell de compliment a Catalunya, tant de la concertació que pugui establir-se, com de l'aplicació de l'ANE en aquells aspectes que siguin de la competència de la Generalitat.» El text, de totes maneres, estava distribuït i, a part d'aquesta qüestió dels punts suspensius, substituïts per tres paraules... Bé, potser a l'hora de la distribució hi ha hagut algun error. En aquest cas, lamento no haver-ho sabut a temps.

Bé, senyors Diputats, amb això han quedat ja votades totes les resolucions i s'ha aprovat, per part del Parlament,

un text coherent que serà distribuït en la forma indicada, és a dir, primerament les resolucions que portaven el número de registre 2602; després, a continuació, les que portaven el número de registre 2601; després, la resolució aprovada, de les presentades pel Grup Socialista, número de registre 2597 i, finalment, els dos paràgrafs de la resolució d'Esquerra Republicana que portaven el número de registre 2599.

Passem, doncs, ara, a les explicacions de vot. Explicació de vot. Té la paraula per a explicació de vot el Diputat senyor Pedrós.

El Sr. PEDRÓS: Senyor President, senyores i senyors Diputats, nosaltres ja vàrem assenyalar en la intervenció de divendres que la posició de Centristes de Catalunya en el debat sobre l'atur s'orientaria cap a un debat que fos rendible per a Catalunya, rendible per tal d'intentar combatre l'atur d'una manera diferencial i complementària des d'aquí. Vàrem dir que nosaltres érem partidaris i creïem que només seria rendible si es deien coses serioses i es deien coses complibles i si es deien poques coses. Crec —i ens n'hem d'alegrar tots— que, en definitiva, hem tingut un conjunt de resolucions breus, sistemàtiques i satisfactòries. Ens n'alegrem perquè aquesta és la posició que des de sempre nosaltres hem estat sostenint, una posició pragmàtica respecte a aquest tema, fora de plantejaments insòlits i fora de les seves possibilitats d'actuació i d'eficàcia, i fora de posicions que no siguin eficaces. Vàrem dir, aleshores, i tornem a dir-ho ara, que, fonamentalment, des del nostre punt de vista s'hauria de posar especial atenció en dos temes. Els dos temes han estat incorporats de manera plena i satisfactòria l'un, implícitament l'altre, explícitament, en l'acord que s'ha acabat d'assolir ara fa uns minuts. Realment... un d'implícit, dintre l'acord de concertació, que és el compromís del Govern de la Generalitat, de la Generalitat en si, també del Parlament, d'intentar progressar en la línia que, mitjançant un bon programa d'inversions públiques, això és un fet positiu per a anar a favor de l'ocupació i per a combatre l'atur; es pot treballar en aquesta direcció —això només és implícitament, està dintre la concertació. Quant a consideracions explícites que s'han incorporat clarament dins el marc de la resolució dels traspassos, nosaltres vàrem assenyalar quins impulsos, quines coses creïem que s'hi podien fer; ha estat una cosa, jo diria que aollida satisfactòriament, recollida després, concretament, a les resolucions, en completar el traspàs de l'INEM. La regulació dels expedients de crisi, un tema important que no havia anat endavant fins ara, i el tema de la Inspecció del Treball, per acabar d'acomplir i de fer el seguiment des de l'Administració pública de la Generalitat, com a part de la concertació per a garantir de tirar endavant i endegar satisfactòriament l'acord i els acords sobre l'atur, han estat recollits.

Estem satisfets també de com ha anat el debat, perquè hem tingut —a diferència d'altres vegades— poques resolucions. Nosaltres vàrem parlar que, en esquema —en totes les converses que hi ha hagut respecte a aquesta qüestió i aquí mateix—, amb tres blocs n'hi hauria prou; realment n'hem fet tres, veiem que aquest ha estat un acord generalitzat per part de tothom. He de dir, de tota manera, que pel servei de fer unes resolucions, poques, satisfactòries, coherents, integrades i reduïdes, nosaltres hem cedit —i en

cap moment això no ha estat dificultat per part nostra—, hem cedit algunes de les posicions explícites que nosaltres vàrem posar de manifest en la intervenció de divendres, que no per no haverles inclòs ara, explícitament, dintre de les propostes de resolució, creiem que deixen de ser-hi; hi són i nosaltres voldríem que se'n tingués realment cura. Concretament, el tema de donar prou atenció a la formació professional, en l'aspecte de reconversió que és competència de l'INEM, i després, sobretot, en un punt molt concret i específic al qual nosaltres vàrem fer esment aleshores, que ara no és aquí pel procés que, en definitiva, està ja avançada la tasca del Consell Executiu per a resoldre amb aquesta fila de preocupacions també les nostres, nosaltres reiterem —i creiem que és un tema implícit en tot l'acord—, l'hem cedit, però creiem que és un tema implícit recollit en els acords, el tema que nosaltres vàrem citar aquí de les escoles de formació de dirigents de cooperatives que, d'alguna manera, és un tema, i la funció cooperativa ens ha d'ajudar, en bona mesura, també a combatre l'atur.

De tota manera, respecte a aquestes posicions unitàries, hauria de fer un breu esment de l'únic punt en què les nostres actuacions potser no han estat amb un acord tan ampli com amb totes les altres; els acords han estat unitàris en bona mesura, hem votat a favor de totes les propostes que han guanyat; de tota manera, n'hi ha hagut una que ha estat potser la més polèmica i a aquesta em voldria referir.

Per a precisar quina ha estat la nostra posició exactament en aquest tema: és, concretament, la proposta quarta del Grup parlamentari Socialista. Nosaltres, clarament, hi hem votat a favor perquè creiem —i amb la lectura del text que hem votat crec que queda realment clar— que es diu que «d'acord amb allò que es preveu a l'article 8 3.2 i 3 de la Llei de l'Estatut dels Treballadors, en el marc d'allò establert a l'acord nacional sobre l'ocupació del 9 de juny d'aquest any i amb la perspectiva d'aprofundir i completar l'acord subscrit a Catalunya per la Unió General de Treballadors de Catalunya i Foment del Treball Nacional, etc.» Nosaltres creiem que aquí estem votant a favor d'aquesta proposta socialista, perquè estem constant un fet positiu, no un fet positiu perquè sigui bo o dolent —no hi entro o no hi entrem en aquesta consideració—, perquè és un fet positiu car existeix, que està sobre la taula i no s'ha votat, ni es prejutja que això sigui bo o dolent; es diu «això hi és»; com que hi és, creiem que és necessari perquè és important aquest acord, és important que es tingui realment en compte.

A part d'això i amb la temàtica d'aprofundir i completar el susdit acord, nosaltres, Centristes de Catalunya, creiem que d'aquest debat hem tret potser per primera vegada un acord coherent, un acord sistemàtic i voldria que, d'alguna manera, aquest tema, difícil, possiblement el primer tema polític-social que hi ha davant de la ciutadania de Catalunya, es pugui començar a creure que no sols ens el prenem seriosament dintre les nostres possibilitats, sinó que, realment, estem intentant cercar-hi solucions coherents, pactades, pragmàtiques i eficaces, perquè aquesta és la nostra tasca. Això és el que creiem nosaltres, des de la nostra òptica.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Alguna altra explicació de vot? *(Pausa.)* El senyor Martín, pel Grup Socialista.

El Sr. MARTÍN I TOVAL: Senyor President; senyores i senyors Diputats. Nosaltres creiem que el Parlament, el poble de Catalunya depèn del que faci el Consell Executiu, però el Parlament creiem que es pot congratular de les resolucions aprovades. El poble de Catalunya —torno a dir— depèn que el Consell Executiu compleixi o no allò que el Parlament ara ha aprovat. Jo diria que és important el gir que s'ha donat al tractament de l'atur, com a conseqüència d'aquest debat que segurament tots —o almenys una majoria— dels Grups parlamentaris que s'han expressat des d'aquesta tribuna han titllat d'un debat insòlit, un debat insuficient, un debat amb poc contingut i suport per part del Consell Executiu; però, això no obstant, creiem que el seu resultat sí que pot obrir portes noves i diferents. A part que, efectivament, no ha estat possible que el Parlament reconegui l'obvietat —al nostre entendre— que ha estat en aquest debat, que és l'explicitació que no s'havia col·locat la problemàtica de l'atur a Catalunya, no s'havia col·locat en el lloc central que li corresponia en la política del Govern, però, a part d'aquest tema, creiem que és important que en el tema de traspassos s'hagin col·locat en ordre i amb explicitació de data, perquè obligar l'Executiu que faci esforços efectius perquè expedients de regulació de l'ocupació —INEM, Inspecció de Treball i Fons— i la seva gestió siguin de la Generalitat —data 31 de desembre—, que aquest és un tema molt important que obliga ja definitivament a la programació del semestre vinent del treball de la part catalana a la Comissió Mixta de Traspassos i ja sense embuts, de manera que ja no se'ns podrà dir ni ningú no podrà dir que els expedients de regulació de l'ocupació, la Generalitat no els vol, com es deia des de Madrid i es deia des de l'Administració central; ara no, el Parlament ha dit que sí, i en primer lloc el Consell Executiu ha de complir.

I en el tema de la reconversió pensem que s'ha introduït una clàusula molt important per a la participació d'empresaris i treballadors, de treballadors i empresaris en el procés d'actuació del que fins ara només era una comissió interdepartamental del Consell Executiu i, per tant, sense presència efectiva en les reconversions, reestructuracions o viabilitats i amb les seves conseqüències —socials, particularment— per a treballadors i empresaris. I quant a això, en les resolucions aprovades s'ha fet un pas endavant importantíssim en aquest sentit.

Creiem, d'altra banda, que és bo també que s'hagi afirmat —i tractaré només els aspectes més significatius d'aquestes resolucions—, que s'hagi situat també com a resolució d'aquest Parlament el reconeixement que hi ha resolucions no complertes, que s'han de complir i que s'ha de posar una data per al seu compliment —també 31 de desembre del 81.

El Consell Executiu ara té la possibilitat, en el marc d'allò que avui el Parlament li diu, de venir al Parlament a dir que ha fet coses i que ha fet coses concretes. Però a més hi ha un paquet importantíssim, que evidentment ha estat, d'alguna manera, al centre, si no del debat en si mateix, sí òbviament de les intervencions que s'han fet avui en relació amb les defenses de les resolucions, que és el tema de la diferent concepció respecte a la concertació. Perquè jo

voldria afirmar aquí que el Grup Socialista no ha tingut cap interès que se citi una central sindical i una central patronal. Ha tingut un decidit propòsit que se citi un acord —que resulta que està signat per aquestes parts—, però no aquestes centrals, no aquestes organitzacions, sinó l'acord. Perquè l'acord no ha estat contestat per ningú, ni fora d'aquest Parlament, frontalment, ni dintre d'aquest Parlament, frontalment tampoc. Llavors, aquesta és una realitat, que resulta que dona uns noms que no agraden a una banda i agraden segurament més a una altra. Segurament, sí. Però el fet important aquí és l'objectivable —l'acord—, no el subjectivable —les sigles. I així ho confessem, i sabem que políticament aquestes confessions, normalment, no gaudeixen de molta credibilitat. Però aquest és l'objectiu clar del nostre Grup.

I voldríem dir també que, si certament jo he afirmat des d'aquesta tribuna —i amb mi ho afirmava el meu Grup parlamentari, i amb mi ho afirmava el meu partit— que entenem que en la situació actual de la lluita de classes la concertació és beneficiosa per als treballadors, també haig de dir que reconec que la nostra visió, la nostra anàlisi i la nostra valoració d'aquesta etapa actual de la lluita de classes són diferents de les que fan el Grup comunista, el PSUC, i els partits comunistes. I això és veritat, és una realitat. I en el tema de la concertació, concretament. Perquè per això l'Estatut dels Treballadors es fa d'una manera amb acord previ, a més, amb una central sindical concreta, que no citaré, i la patronal estatal, previ per a la part col·lectiva, de l'Estatut dels Treballadors, i per això existeix un acord marc interconfederal i interprofessional d'una determinada significació. Perquè hi ha diferents posicions respecte a la concertació, i nosaltres creiem que el que no pot fer Catalunya és no tenir en compte aquesta realitat, i de veritat que el nostre Grup afirma i ratifica que no ha estat l'interès de citar sigles sinó el de citar acords que serviran de base, sens dubte —i n'estem convençuts—, perquè la concertació arribi a bon fi.

Tot depèn, això sí, que a més el Consell Executiu faci tot el que ha de fer i tot el que el Parlament avui li ha dit que ha de fer. I ara resta que el Consell Executiu ho faci.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Alguna altra explicació de vot? (Pausa.) El senyor Ribó, en nom del Grup del Partit Socialista Unificat.

El Sr. RIBÓ: Senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats, agafant-me a les darreres paraules de qui m'ha precedit en la tribuna, nosaltres hem votat en contra d'aquesta resolució quarta, proposada pel Grup del PSC. Hem explicat, creiem que a bastament, el perquè. Constatem —ara no com a profetes, sinó ja en la realitat, i no ens agrada gens fer de profetes, però de vegades creiem que es pot explicar nítidament el que succeirà, i per què, en aquesta Cambra— que s'ha posat, com dèiem abans, un entrebanc, un entrebanc, en el camí de la concertació. Quina és la via idònia de la concertació? Prèviament, que hi ha diverses perspectives. Molt més diverses les que sosté el Grup del PSC; hi ha molta més diferència entre altres Grups d'aquesta Cambra i la que sosté el Grup del PSC i la que sosté el Grup del PSU de Catalunya. Així i tot, cridem a la concertació de tots, no només del Grup del PSC o del Grup del PSU de Catalunya. I estem disposats —tots,

sembla ser— a superar aquesta diferència. Nosaltres creiem que la via idònia era la que afegia menys conflictivitat, o dit en positiu, la que possibilitava més l'objectiu que es pretenia, i el senyor Conseller de Treball va descriure molt bé quin era l'objectiu. Fins i tot, va repartir unes quantes bastonades —amb perdó— suaument al nostre Grup quan es referia, deia ell, en la seva òptica, que no havíem contribuït prou a aquesta entesa.

Bé. De debò creu, el Consell Executiu, que la citació explícita de l'acord UGT-Fomento del Trabajo nacional contribueix a la concertació? De debò ho creu? És lògic que ho cregui aquell que pot fer de veu del Fomento del Trabajo Nacional, però és difícil que ho cregui qui tingui experiència sindical i, sobretot, qui tingui experiència de les dificultats que avui hi ha en el panorama de Catalunya per a arribar a aquesta concertació, quan una institució patronal com el Fomento fa qüestió de l'exclusió de parts en la negociació. I el fet pitjor, ho repetim, no és que el Fomento en faci qüestió, perquè en definitiva tenim la força i la presència d'uns resultats d'eleccions sindicals, tenim la clarificació de panorames de correlacions, tenim tot un conjunt de propostes des de les diverses centrals sindicals democràtiques; el fet pitjor no és la tossuderia de Fomento. El fet pitjor és que, al nostre entendre, l'abstenció del Grup de Convergència ve donada per doblegar-se, per un cert temor potser a no enfrontar-se a aquest «diktat» del Fomento del Trabajo Nacional. Per això dèiem, i ho repetim, que considerem que, d'aquesta dificultat, en serà responsable el mateix Consell Executiu. Ara podríem tornar a ser profetes, però sé que el Conseller Rigol coincidiria amb mi que això és una dificultat.

Nosaltres hem votat, i hem demanat a la Cambra que es votés, com a qüestió prioritària la qüestió de l'atur. No n'hi ha prou de dir que és prioritària. No n'hi ha prou a citar, com havíem fet nosaltres, el que va dir-ne el President de la Generalitat; precisament, la incongruència no és la de criticar el Consell Executiu que no ho considera prioritari i citar el President de la Generalitat, la incongruència és que el President de la Generalitat digui que és prioritari un debat, no assisteixi a aquest debat, i, sobretot, ens tramteti el Consell Executiu documentació d'una sola Conselleria —i ho repetim, problema global i problema prioritari—, mesures d'una sola Conselleria que, a més, ens atrevim a dir-ho, és de les que menys recursos té, de debò, avui, per a fer front a aquest problema. A altres programes d'altres Conselleries, on hi ha bastant més milions de diners, no hi ha esments directes de la lluita contra l'atur. Només volem dir això; que aleshores s'agafi aquest problema més enllà del marc de la Conselleria de Treball —un problema global— i que se li doni resposta del Consell Executiu, global, si és que és prioritari. Per això demanàvem, i ha estat rebutjat per tots els Grups parlamentaris, fora del nostre, que es replantegés en el debat d'orientació política general.

Demanàvem que es fes un seguiment de l'acord d'ocupació estatal, de l'ANE, a Catalunya. Hi ha dos temes diferents, aquí: el seguiment de possibles acords —possibles acords— a Catalunya, i el seguiment dels acords existents a nivell d'Estat. Creiem que, negant-nos a aquest seguiment ara, mentre no hi ha res més, ens autolimitem, com dèiem abans, el fet de jugar un paper d'Estat, ens autolimi-

tem el control d'incidència per part de la Generalitat en el compliment d'aquest acord, i reduïm els marges de la concertació.

Demanàvem en la resolució número cinc —que crec que el Portaveu de Convergència i Unió s'ha confós quan ens ha contestat, perquè és una resolució que no parla de traspassos, en concret, sinó que parla del fons d'Ocupació—, demanàvem que els ajuntaments continuessin aquesta tasca, que anessin per feina —per dir una cosa ben coneguda—, però no que hi anessin, sinó que continuessin fent feina, una feina que —fins ara ningú no ens ho ha desmentit— sembla que ha estat positiva.

En aquest sentit nosaltres considerem que és possible que es digui que hi ha hagut un gir en la política contra l'atur a partir d'aquest debat, és per veure. En el paper és possible. Hem demanat compliment de resolucions, hem demanat compliment de traspassos; hem fet una funció d'impuls. Evidentment, la paraula la té ara el Consell Executiu, pel que fa a aquestes resolucions. Malaurada seria aquesta Cambra si en el proper debat tornéssim a incloure un punt de compliment de resolucions.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: En nom del Grup d'Esquerra Republicana, el Diputat senyor Hortalà.

El Sr. HORTALÀ: Senyor President, senyores i senyors Diputats, molt breument, per consumir gairebé aquest torn obligatori.

S'ha dit des d'aquesta tribuna que el resultat d'aquest debat, i particularment el resultat de les resolucions, ha estat un bon resultat, i nosaltres certament ho subscrivim. Ho subscrivim, i en fer-ho donaríem ara justificació de les nostres votacions.

Tal com ja s'ha assenyalat abans, nosaltres hem votat afirmativament totes les resolucions anomenades unitàries. Ens hem abstingut en totes aquelles que no tenien aquest caràcter, i en bona part pel seu contingut. I hem votat dues resolucions que no. Una d'elles perquè volia constatar que el Consell Executiu no ha tingut com a objectiu prioritari, dins de la seva acció política global, el tema de l'atur. I hem votat que no perquè, encara que hi pugui haver sospites sobre això, nosaltres reconeixem que d'una manera sistemàtica a aquesta Cambra no se li ha donat cap mena d'informació per a poder-ho judicar en termes correctes.

Hem votat també que no a una resolució que demanava que dins del debat reglamentari de política general a fer el mes de setembre, s'hi inclogués un replantejament global del tema de l'atur. I hem votat que no per dues raons: en primer lloc, perquè aquesta qüestió, d'una manera ben directa, ben explícita, ja es troba continguda en una resolució pendent —l'onzena 2, de l'11 de novembre, i, en segon lloc, perquè creiem que és difícil, fins i tot per al Consell Executiu, replantejar una cosa que, al nostre criteri, ara no ha estat plantejada.

Per la resta, el bon resultat d'aquestes resolucions nosaltres el volem xifrar, sintèticament, en el gir que prendran a partir d'aquest moment les actuacions del CARIC, amb la informació trimestral sistemàtica, aprofundida, que la Comissió de Política Social tindrà dels temes de la concertació i, en general, de la problemàtica de l'atur, i, en tercer lloc, perquè creiem que l'èmfasi donat als traspassos, a

l'ordenació dels traspassos, a l'exigència que el Parlament pot fer sobre aquestes qüestions, ha de portar, sense cap mena de dubte, a resultats satisfactoris, sobretot quan un dels Grups que és més proper al Govern de Madrid veu tots aquests traspassos tan optimistament.

Res més, moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Per a explicació de vot té la paraula el Diputat senyor Alavedra, en nom del Grup parlamentari de Convergència i Unió.

El Sr. ALAVEDRA: Senyor President, senyores i senyors Diputats. En primer lloc, dos petits aclariments al senyor Ribó. Quan li parlem i ell ens parla de profecia, li voldria demanar que no es cregués que realment és un profeta. Ha pogut endevinar el sentit del nostre vot, senzillament perquè li hem anunciat abans. Volia que això quedés clar davant de la Cambra. I després, també un altre petit aclariment, si se'm permet. Jo no m'he equivocat en la proposta de resolució del PSUC: efectivament, la número cinc demana al Consell Executiu que continuï prop de l'Administració central a fi d'aconseguir les dotacions necessàries del Fons Nacional de Protecció al Treball. Jo he parlat que aquest era un tema recollit en la proposta unitària de traspassos. Efectivament, la proposta unitària de traspassos, que hem votat tots, diu que el Consell Executiu realitzi les gestions necessàries de manera que siguin traspassats a la Generalitat de Catalunya, abans del 31 de desembre d'enguany, la gestió del Fons Nacional de Protecció al Treball. Per tant, aquest és un tema, efectivament, de la proposta de resolució número cinc, aquest número exacte, recollit en la proposta unitària.

Després d'aquests dos petits aclariments, al nostre Grup també ens queda dir que ens congratulem molt del resultat d'aquest debat sobre resolucions, i ens en congratulem per diversos motius.

En primer lloc, perquè no hi ha hagut aquesta vegada una tirallonga de resolucions: s'han pogut concentrar. El nostre Grup volia, demanava que hi hagués tres grans paquets de resolucions, i crec que són aquests tres grans paquets que avui aquesta Cambra ha aprovat d'una manera quasi unànime en moltes de les seves votacions. És, en primer lloc, tot el gran tema de la concertació, en el qual en el debat tots els Grups van estar d'acord que era una de les grans vies per a arribar a la solució del tema de la lluita contra l'atur. En segon lloc, la institucionalització, amb una gran simplificació que fa la resolució en el sentit de reconduir totes les propostes econòmiques i socials a un Consell de Treball que estén les seves competències. I, en tercer lloc, les qüestions puntuals que queden circumscrites a traspassos i a concretar els traspassos i a impulsar el Consell Executiu a fer les gestions necessàries perquè siguin realitzats abans del 31 de desembre, i, finalment, la ratificació de les resolucions pendents de compliment.

Pel que fa al tema de la nostra abstenció en la resolució número 4 del Grup Socialista, que sembla que és el tema conflictiu d'aquest debat, jo vull repetir aquí que el nostre Grup ha votat l'abstenció amb un afany clar de neutralitat i de respecte a l'autonomia de les parts. No ens dobleguem a cap pressió, no ens dobleguem a cap pressió del Foment ni tampoc a cap pressió del Grup comunista, que, com sap el senyor Ribó, ha estat molt forta, ha estat la més forta que hem tingut; més ben dit, no n'hem tingut cap més.

Per tant, en aquest aspecte, jo vull dir que aquestes resolucions realment fixen la lluita contra l'atur dins d'unes línies simplificades que em sembla que el Consell Executiu pot perfectament assumir i pot perfectament complir, i que són unes resolucions de realisme, de realisme del Parlament i de realisme de la lluita contra l'atur.

Finalment, simplement dir que en la resolució d'institucionalització hi ha un tema que em sembla d'especial importància, que és que el Parlament digui al Consell Executiu que completi als decrets de creació del CARIC en el sentit de comportar la prèvia presentació per la direcció de l'empresa i del comitè d'empresa o dels delegats del personal d'un certificat, podríem dir, de si hi haurà o no reducció de personal. Aquest és, evidentment, un tema important, un tema d'informació, un tema que permetrà al Consell Executiu de vigilar molt de prop tota la lluita contra l'atur. Però voldria dir que això en el decret que s'ha de completar ja estava recollit en l'article 18, en el sentit que el dictamen de la comissió ha d'incloure les propostes de mesures de reestructuració i ajut que hagin estat con-

templades i la constància per escrit que les parts implicades —incloent-hi les respectives representacions sindicals quan el pla contempli regulacions de plantilla o de jornades— han estat informades i escoltades. Aquest article 18 complementat amb la resolució que acabem d'aprovar avui pot permetre realment al CARIC de continuar amb més eficàcia la seva gestió d'ajut a la petita i mitjana empresa que és un dels instruments de lluita contra l'atur.

Gràcies senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Senyores Diputats, amb aquestes explicacions de vot hem acabat aquest punt de l'ordre del dia, el darrer que ens quedava d'aquesta sessió.

Els senyors Diputats han rebut ja la convocatòria per a la sessió número 26, darrera d'aquest període de sessions, que començarà demà, a les deu del matí. L'ordre del dia és llarg i prego puntualitat a fi que puguem acabar a una hora raonable.

S'aixeca la sessió.

(Són dos quarts i cinc de set de la tarda.)

CONDICIONS PER A LA SUBSCRIPCIÓ

- 1.— La subscripció és anual, per anys naturals. El període de subscripció fineix, doncs, el 31 de desembre de cada any. Les altes produïdes durant el curs de l'any es comptaran, als efectes del cobrament, des de la primera setmana de cada trimestre natural, sigui quina sigui la data de subscripció dins aquest trimestre.
- 2.— La tramesa regular dels exemplars de subscripció començarà en rebre's l'import corresponent i la butlleta de subscripció degudament complimentada.
- 3.— El subscriptor que no renovi la subscripció abans del venciment serà donat de baixa; tan bon punt es rebrà l'import de la renovació es reprendrà la tramesa del Diari, però sense dret als exemplars no rebuts.
- 4.— L'Administració del Diari pot modificar en qualsevol moment el preu de subscripció, el qual tindrà efectes, per als subscriptors ja donats d'alta, a partir de la primera renovació de subscripció.

BUTLLETA DE SUBSCRIPCIÓ

(Nom);

carrer, núm.;

telèfon; població

districte postal

desitja subscriure's al DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA, d'acord amb les condicions impreses adjuntes, a partir del dia de de fins al 31 de desembre de 198....

Amb aquesta finalitat, i amb data de de 198.... envia per (gir / taló al portador) núm. la quantitat de pessetes.

..... de de 198....

Signatura.

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Edició i subscripcions: Secció de Publicacions del Parlament de Catalunya, Palau del Parlament, Parc de la Ciutadella, Barcelona - 3.
Telèfon 300 64 13. Subscripció anual: 1.500 pessetes. Número solt: 40 pessetes.

Impress per Multitext, Diputació, 113-115, Barcelona - 15.

Dip. Leg.: B.27966/80